No. 264. **1848.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 3,00; voor de buitensteden ƒ 3,50; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 29 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents ze gelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

De gebeurtenissen zijn zoo gewigtig, dat onze lezers wenschen zullen, daarvan dagelijks berigt te ontvangen. Wij hebben daarom besloten, daarvan alle dagen mededeeling te doen, door het uitgeven van een nummer op de tusschendagen, in het formaat, dat wij tot nu op die dagen hebben gebruikt. Des Zondags zal* de Tijd *alleen uitkomen, als er groote voorvallen mogten te vermelden zijn. De daaruit voor ons voortvloeijende onkosten zullen onze lezers ons gaarne vergoeden door eene geringe prijsverhooging. Deze zal worden gerekend in te gaan met 1 Maart. Het abonnement voor drie maanden zal slechts met ƒ 1,50 worden vermeerderd, voor de buitensteden met ƒ 2.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

Wat moet er geworden van de revolutie te Parijs? De Hemel weet het.

Het is nu niet het oogenblik, om ons te verblinden. Al wie belang stelt in de maatschappij, moet toezien waarheen zij, de revolutie, streeft?

Als gij het weten wilt, beschouw hare werken. Men heeft nu reeds te Parijs tooneelen beleefd, zoo als 1793 er geen erger voortbragt.

Een troon verbrijzeld, eene republick uitgeroepen, eene constituante bevolen, de magt in handen van de mannen der conventie, en de feitelijke souvereiniteit van het gepeupel; ziedaar wat de revolutie is.

En hare gevolgen? Eene omkeering, niet van de politiek, maar van de maatschappij, door de vernietiging van het eigendomsregt in Frankrijk, en daar buiten een propaganda-oorlog van verwoesting. Ziedaar wat zij dreigt te worden.

Welk eene les voor vorsten, en welk eene les voor volken!

Dat Nederland zich daaraan spiegele! Niet alleen de vorst en de regering, zoo als eergisteren het *Handelsblad* zeide, maar ook vooral, wat het vergeten heeft aan te merken, de oppositie!

Zoo ooit, dan is het nu noodzakelijk, dat aller handen zich vereenigen, om zich broederlijk te ondersteunen tot handhaving onzer nationaliteit; want zij is in gevaar door de volkanicke uitbarsting van Parijs, die Europa in zijne grondslagen schudt.

Dat nu de vorst zamenwerke met zijn volk, en het volk met zijn vorst.

Dat nu partijschappen zwijgen!

Dat nu bijzondere geschillen, die geen anderen regter erkennen, dan God en het geweten, rusten!

Dat allen, die liefde hebben voor het vaderland — en in wiens hart gloeit die liefde niet? — allen, Protestanten, Joden en Katholijken, zamenspannen tot één doel; het behoud der openbare orde, en der nationaliteit door eensgezindheid!

Aller medewerking tot dat doel is niet te veel.

Dat alle organen van Nederland zich dan beijveren mede te werken tot het vormen van die éénheid, welke het eenige krachtige wapen is tot beveiliging van Nederlands bedreigde onafhankelijkheid!

Het berigt, dat wij gisteren hebben medegedeeld, de inname van Parijs door den generaal de Lamoricière, heeft zich niet bevestigd.

De laatste berigten, heden uit Belgie door gewone en buitengewone gelegenheid aangebragt, melden niets van die inname.

Intusschen daar er noch Fransche brieven noch Fransche couranten zijn aangekomen, is en blijft alles onzekerheid; en men zal nadere tijdingen moeten afwachten, om te weten wat er gaande is.

De orde schijnt tijdelijk in Parijs hersteld te zijn onder het provisioneel gouvernement, waarvan de heer de Lamartine de leider is.

De heer Odillon Barrot heeft nog eene poging in de Kamer gedaan, om den graaf van Parijs tot Koning uit te roepen. De overgroote meerderheid der Kamer was daartoe gezind; maar de heer de Lamartine heeft met behulp van het volk dat besluit onmogelijk gemaakt.

Een *assemblée constituante* wordt opgeroepen om te beslissen, welken regeringsvorm Frankrijk zal willen.

Men is overeengekomen noch heden noch morgen beurs te houden in de effecten.

Wij kunnen dat plan niet anders dan goedkeuren. Bij de verwarring, welke de gebeurtenissen hebben aangebragt, is het noodzakelijk, dat men zekerheid en kalmte erlange, om met grond te kunnen handelen.

Wij laten hieronder volgen wat de verwarde berigten ons omtrent Frankrijk melden.

In de meeste afdrukken van ons buitengewoon Nummer, gisteren Zondag uitgegeven, hebben wij nog de gelegenheid gehad, te melden, dat, naar luid van een brief, gisteren middag alhier aangekomen, *Lodewijk Philips te Dover* (Engeland) *was gearriveerd.*

Deze tijding schijnt zich te bevestigen. Immers men leest in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* (Zondag-avond-editie) het volgende:

»*De laatste berigten uit Londen brengen de geruchten mede, dat Lodewijk Philips met zijne familie, behouden op Engelschen bodem zou aangekomen zijn.*"

Een reiziger, heden morgen alhier uit Londen gearriveerd, verhaalt, dat aldaar het gerucht liep van de aankomst van koning Lodewijk Philips op Windsor en van zijne ontvangst door koningin Victoria.

Volgens particuliere berigten uit 's Gravenhage aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* medegedeeld, hebben de Parijsche gebeurtenissen daar een diepen indruk gemaakt. Ten een ure na den middag is heden kabinetsraad gehouden. Ook heerscht er aan het ministerie van buitenlandsche zaken, alsmede in het gebouw der Fransche legatie eene groote drukte.

Volgens de jongste berigten, tot Zondag middag half vier uit België ontvangen, heeft het zich niet bevestigd, dat de hertog van Nemours of generaal de Lamoricière, aan het hoofd eener indrukwekkende magt, Parijs zou binnengetrokken zijn, evenmin als de gevangenneming van het voorloopig gouvernement, dat integendeel een aantal hooge ambtenaren aangesteld en commissiën naar de departementen heeft gezonden, om daar de republick te proclameren. In de noordelijke departementen zijn zij gunstig ontvangen. Men verwacht hetzelfde in het Zuiden, vooral in het revolutionnaire Lijon.

Later hebben wij nog vernomen, het volgende, gedagteekend Brussel in den avond:

Het algemeen stemregt is te Parijs geopend: de burgers beijveren zich, er aan deel te nemen. Het monarchale grondbeginsel wint veld, voornamelijk bij de nationale garde.

Een groot getal protestatien tegen de republick zijn onderteekend geworden, waarin men den Prins van Joinville tot mede-regent vraagt. Het provisioneele bewind houdt zich onzijdig.

De verblijfplaats der Hertogin van Orleans is niet bekend; men gelooft dat zij zich in het fort Aurélieu teruggetrokken heeft, alwaar zij in veiligheid is.

Groote bewegingen van Belgische troepen hebben des nachts naar de grenzen van Frankrijk plaats; vele vreemdelingen zijn reeds verwijderd.

De *Précurseur* bevat de volgende laatste telegraphische depêche.

Men schrijft ons uit Brussel, 27 Febr., ten twaalf ure.

Men is zonder stellige tijding.

De gisteren bekend geworden tijding, dat het leger zich zoude vereenigd hebben en Parijs zijn binnengetrokken, *wordt niet bevestigd.*

Na een gedeelte van den dag verspreid te zijn geweest, heeft men er niet meer van gesproken. Men zegt op dit oogenblik, dat de orde hersteld en het voorloopig gouvernement bevestigd is. De heer Odillon Barrot zoude getracht hebben een voorloopig dynastiek gouvernement te vestigen, maar vruchteloos.

Eene *assemblée constituante*, gisteren met algemeen goedvinden verkozen, zal worden te zamen geroepen om over den definitieven vorm van gouvernement te besluiten; dit is de laatste en zeer zwakke hoop die aan de monarchale partij overblijft.

Louis Philippe is in Engeland aangekomen.

Men is zonder eenig berigt van de andere leden der Koninklijke familie, die te Parijs zijn gebleven, maar men gelooft niet, dat zij iets van de volkswoede te duchten hebben.

De ministers zullen in staat van beschuldiging worden gesteld.

Lamartine schijnt de held der beweging te zijn.

De laatste berigten uit Valenciennes melden, dat het bewind zijn ontslag heeft genomen, en er een voorloopig republikeinsch bewind is daargesteld.

In weerwil der door de nationale garde aangewende pogingen, is de nieuwe brug over de Schelde afgebrand.

Van de zijde van het revolutionnaire bewind was de volgende proclamatie afgekondigd:

Aan het Fransche Volk!

Eene achteruitgaande en oligarchische regering, is door den heldenmoed van het Parijsche volk omvergeworpen.

Deze regering is gevlugt, achter zich latende een spoor van bloed, dat haar verbiedt ooit weder op hare schreden terug te keeren.

Even als in Julij heeft het bloed des volks gestroomd, maar ditmaal zal dat edele bloed niet bedrogen worden; het heeft een nationaal en volksgouvernement verwonnen, overeenkomstig de regten, de voortgang en den wil van dit groot en edelmoedig volk.

Een voorloopig bewind, bij acclamatie en uit noodzakelijkheid voortgekomen uit de stem des volks en uit de afgevaardigden van de departementen, in de zitting van den 24 Februarij, is op dit oogenblik belast met de zorg, om de nationale overwinning te regelen en te verzekeren.

Het bewind is zamengesteld uit de heeren *Dupont* (de l'Eure) *Lamartine*, *Cremieux*, *Arago* (van het instituut) *Ledru-Rollin*, *Garnier Pages*, *Marie*.

Dit bewind heeft tot secretarissen *Armand Marrast*, *Louis Blanc*, *Ferdinand Flacon*.

Deze burgers hebben geen oogenblik geaarzeld, om de vaderlandslievende taak op zich te nemen, welke hun door de noodzakelijkheid was opgelegd.

Wanneer het bloed stroomt, de hoofdstad in oproer is, berust het mandaat der regering in het gevaar en in het openbaar welzijn. Geheel Frankrijk zal het hooren en de hulp van zijne vaderlandsliefde verleenen. Onder de volksregering, welke het provisionele bewind afkondigt, is ieder burger een magistraat.

Franschen! geeft der wereld het voorbeeld, dat Parijs aan Frankrijk heeft gegeven; maakt u gereed, door orde en vertrouwen op u zelven, tot de krachtige instellingen, die gij geroepen zijt aan u zelven te geven.

Het voorloopig bewind wil de *Republiek*, behoudens bekrachtiging door het Fransche volk, dat dadelijk geraadpleegd zal worden.

Noch het volk van Parijs, noch het voorloopig bewind verlangen hunne meening in de plaats te stellen van het gevoelen der burgers ten opzigte van den definitiven vorm der regering, welke de nationale souvereiniteit zal afkondigen.

De eenheid der natie, voortaan bestaande uit al de klassen des volks;

De regering der natie door haar zelve; de vrijheid, gelijkheid en broederschap, wat de beginselen aangaat.

Het volk tot leus en als wachtwoord.

Ziedaar de democratische regering, welke Frankrijk aan zich zelve schuldig is, en welke onze pogingen aan hetzelve zullen verzekeren.

Ziedaar de eerste daden van het voorloopig bewind.

Dupont (de l'Eure), president van den raad; buitenl. zaken, Lamartine; binnenl. zaken, Ledru Rollin; oorlog, Bedeau; finantien, Michel Goudchaux; marine, Arago; landbouw en koophandel, Bethmont; openbare

werken, Marie; openbaar onderwijs en eeredienst, Carnot; gouverneur-generaal van Algerie, de generaal Cavaignac; maire der stad Parijs, Garnier Pagès.

De overige maires blijven provisioneel in hunne functien, alsmede de adjunct-maires, deze laatste onder den naam van *maires-adjoints d'arrondissements.*

De prefectuur van policie staat onder de bevelen van den maire van Parijs. Zij zal onder een anderen titel worden geconstitueerd.

De municipale garde is afgedankt.

De bewaking van de stad Parijs is opgedragen aan de nationale garde, onder de bevelen van den Heer Courtais, opper-kommandant der nationale garde van Parijs.

De volgende proclamatiën zijn te Parijs afgekondigd, maar het was te laat: op alle punten was het volk meester:

De eerste ten half elf luidde aldus:

Burgers van Parijs!

Overal is het bevel gegeven, om het vuur te staken.

Door den Koning worden wij belast, om het ministerie zamen te stellen.

De Kamer zal ontbonden worden. Aan het land wordt een beroep gedaan.

De generaal Lamoricière is benoemd tot kommandant en chef van de nationale garde van Parijs.

De heeren Thiers, Odillon-Barrot, Lamoricière, Duvergier de Hauranne zijn ministers.

VRIJHEID! ORDE! HERVORMING!

(*geteekend*) A. THIERS.

ODILLON-BARROT.

De tweede, ten 1 uur, was van dezen inhoud:

»*Burgers van Parijs!*"

»De koning doet afstand van den troon ten behoeve van den graaf van Parijs, met de hertogin van Orleans als regentes.

»Algemeene amnistie.

»Ontbinding van de kamer.

»Beroep op het volk."

Den 25 Febr. (Vrijdag) te Parijs is de volgende proclamatie afgekondigd.

WENSCHEN DES VOLKS.

HERVORMING VOOR ALLEN!

Algemeene amnistie; de ministers uitgezonderd en in staat van beschuldiging gesteld.

Regt van bijeenkomst geheiligd door eene spoedige manifestatie. Onmiddellijke ontbinding der Kamer en bijeenroeping eener constitueerende vergadering.

Stedelijke garde ter dienste der municipaliteit. Afschaffing der September-wetten. Vrijheid des woords. Vrijheid van drukpers. Vrijheid van petitionnement. Vrijheid van associatie. Vrijheid van verkiezing.

Hervorming van het kiesstelsel. Elk lid der nationale garde is kiezer en verkiesbaar.

Parlementaire hervorming. Bezoldiging der afgevaardigden, de publieke ambtenaren op hunne posten.

Hervorming van de Kamer der Pairs, evenmin Koninklijke benoeming als aristocratische erfelijkheid.

Administratieve hervorming. Waarborgen voor alle hoogere en lagere beambten tegen het misbruik van gunsten en invloed.

Het eigendom geëerbiedigd, maar het regt op den arbeid gewaarborgd. De arbeid aan het volk verzekerd.

Broederlijke eensgezindheid en associatie tusschen de hoofden der nijverheid en de arbeidende klasse.

Gelijkheid van regten door de opvoeding aan allen gegeven: *Crèches*, bewaarscholen, landelijke en stedelijke scholen. Geene verdrukking en exploitatie meer der kindschheid.

Volstrekte vrijheid van eeredienst. Volstrekte onafhankelijkheid des gewetens. De Kerk onafhankelijk van den staat.

Bescherming voor alle zwakken, vrouwen en kinderen. Vrede en heilig verbond tusschen alle volken.

Afschaffing van den oorlog, waar het volk tot kanonvleesch gebezigd wordt.

Onafhankelijkheid voor alle nationaliteiten.

Frankrijk, beschermer der regten van alle zwakkere volken.

De orde gegrondvest op de vrijheid.

Algemeene Broederschap!!

De redacteuren van de

Democratie Pacifique.

Daar is een man in Frankrijk die deze beginselen aanneemt... die ze reeds verkondigd heeft: DE LAMARTINE!

De prefectuur der politie heeft eene publicatie doen afkondigen, waarin zij *uit naam van het Souvereine volk* aan de burgers der hoofdstad kennis geeft van de installatie van het voorloopig gouvernement.

De bakkers en verkoopers van levensmiddelen zijn verpligt, te verkoopen aan wie zulks vragen.

Het volk mag zijne wapens niet afleggen, noch zijne revolutionaire houding verlaten.

Om te voldoen aan den algemeenen wensch van het Souvereine volk, heeft het gouvernement met behulp der nationale garde alle staatsgevangenen in vrijheid gesteld.

De betrekkingen der burgers die gesneuveld of gekwetst zijn bij de verdediging der regten van het Souvereine volk, worden verzocht derzelver namen aan de policie bekend te maken opdat in hunne dringendste behoeften zou kunnen worden voorzien.

Aan het standbeeld van Spartacus, dat voor de Tuilleriën staat, is door het volk een roode muts opgezet, van het lampas, dat den verbrijzelden troon van Louis Philippe overdekte.

Men zegt, dat de generaal de Lamoricière, die met den generaal Bedeau een werkzaam deel had genomen aan de gebeurtenissen van den dag, door een bajonetsteek aan den arm is gekwetst.

Het *Journal de la Somme* bevat eenige bijzonderheden van het oproer, dat te Amiens is uitgebarsten.

Des avonds (van Donderdag) was de geheele bevolking in vollen opstand. Er hadden hevige onlusten plaats. Reeds ten vier ure des namiddags verspreidde zich het gerucht, dat eene telegrafische depêche van de prefectuur de onrustbarende tijdingen, die men reeds weet, had aangebragt. Deze geruchten werden versterkt door de aankomst van een buitengewonen afgezant van den minister van oorlog, die kwam aanzeggen, dat men het garnizoen van Amiens (het 70e linie-regement) onmiddellijk naar Parijs moest afzenden.

Het volk verzette zich hiertegen met kracht, en heeft hun vertrek ook grootendeels belet, doch de stedelijke regering deed niets tot instandhouding der goede orde, waarvoor zij aansprakelijk was. Zij bleef aan het station van den spoorweg rustig de gebeurtenissen afwachten, en de tijdingen, die nader van Parijs mogten komen; zij riep zelfs niet eens de nationale garde bijeen.

Het *Journal de la Somme* eindigt aldus:

»P. S. 's Nachts ten 12 ure. De glazen zijn ingeslagen in de de straat Trois-Caillous, in de prefecture, in de school van de Broeders der Christelijke leer, enz. Eenige inhechtenisnemingen hadden plaats, patrouilles van de nationale garde doorkruisten de stad. De soldaten bivakeren in de nabijheid van den spoorweg. De rust is in de stad hersteld; zij zal, zoo wij hopen, niet meer verbroken worden."

Te Rijssel heeft ll. Vrijdag eene volks-beweging plaats gehad, waarbij het station nabij de stad, in brand gestoken, het hôtel der prefectuur ingenomen en verwoest, en een gedeelte der meubelen verbrand is. Zaturdag was de stad rustig en er had geene belangrijke botsing plaats gehad. Het militair gezag was nog onaangerand, maar men vreesde voor den volgenden Zondag, als wanneer waarschijnlijk de werklieden van Roubaix en Turcoing in de stad zouden komen. Zondag morgen hebben zij werkelijk de kreten van *leve de republiek* doen hooren. De gemeenschap langs den spoorweg over deze plaats van de Belgische grenzen tot Amiens is weder bruikbaar, doch de reizigers naar Valenciennes moeten zich te Quiévrain andere middelen van vervoer aanschaffen.

PARIJS, 24 Februarij. *Zitting van de Kamer der afgevaardigden op Donderdag 24 Februarij. President de heer Sauzet.*

De openbare zitting was eerst bepaald tegen 3 ure, en zou voorafgegaan worden door eene bijeenkomst in de bureaux; maar de gebeurtenissen van des morgens hebben dit besluit doen wijzigen.

Na het vertrek van den koning heeft de graaf van Parijs aan de hand der hertogin van Orleans en van den hertog van Nemours, verzeld door een talrijk escorte nationale gardes te voet door de Tuilleriën en over het plein en de brug *de la Concorde* zich naar de zaal der wetgevende vergadering begeven. De drie hooge personen plaatsten zich aanvankelijk aan den voet der tribune; doch later heeft de hertogin van Orleans met den graaf van Parijs plaats genomen in de voor het vorstelijk gezin bestemde tribune.

De heer *Odilon Barrot.* In naam der staatkundige vrijheid in ons land, en wel voornamelijk in naam der noodzakelijkheid van orde, in naam onzer eensgezindheid en overeenstemming, in de moeijelijke omstandigheden, waarin wij ons bevinden, roep ik mijn geheele land op, zich te scharen rondom zijne vertegenwoordigers van de omwenteling van Julij.

Hoe meer grootheid en edelmoedigheid er in bestaat om zoo de reinheid en de onschuld te onderschragen, met zooveel te meer moed zal het land zich daaraan toewijden. Wat mij betreft, ik zal mij gelukkig achten al mijne vermogens, die ik ter wereld bezit, toe te wijden aan de zegepraal van deze zaak, welke die der ware vrijheid is in mijn land.

(Bravo's in het centrum.)

De heer *de La Rochejaquelein.* Ik vraag het woord.

De heer *Odilon-Barrot.* Zou men welligt weder ter sprake brengen wat wij door de Julij-revolutie hebben uitgemaakt? (Zeer wel! zeer wel!)

Het tijdsgewrigt is moeijelijk, mijneheeren, ik beken het; maar er zijn in dit land zoodanige elementen van grootheid, edelmoedigheid en regtschapenheid aanwezig, dat ik mij overtuigd houde, dat het voldoende is die op te roepen, om de bevolking van Parijs zich rondom dien standaard te zien scharen (Ja! Ja!)

Daar toch zijn alle middelen aanwezig ter verzekering der volledige vrijheid, waarop dit land het regt heeft aanspraak te maken; om deze in overeenstemming te houden met al de vereischten der orde, welke haar noodzakelijk is, en om alle levenskrachten van dit land te verzamelen, en de groote beproevingen door te worstelen, welke voor hetzelve misschien zijn weggelegd.

Deze pligt is eenvoudig, en wordt voorgeschreven door de eer, en door de wezentlijke belangen van het land. Zoo wij dien niet met standvastigheid, volharding en moed weten te vervullen, dan zijn de gevolgen niet te berekenen; maar houdt u overtuigd, dat, gelijk ik aanvankelijk zeide, hij, die den moed heeft, om de verantwoordelijkheid van eenen burgeroorlog in den boezem van ons schoone Frankrijk op zich te nemen, dat hij in den hoogsten graad schuldig is, dat hij misdadig is tegen zijn land, tegen de vrijheid van Frankrijk en van de gansche wereld.

De heer *de la Rochejaquelein* die zich met de heeren Berrijer, Crémieux en onderscheidene andere afgevaardigden, op een der banken had geplaatst, welke gewoonlijk door de ministers bezet worden, beklimt het spreekgestoelte en zegt. Ik heb den diepsten eerbied voor de akte, welke men u zoo aanstonds heeft medegedeeld; ik wil den geachten heer Odilon-Barrot toonen, dat ik geenszins de dwaasheid heb om hier een tegenovergesteld voorstel te doen, maar ik heb het regt om hier ronde taal te doen hooren.

Aan de linkerzijde: Het is wat laat!

De heer *de la Rochejaquelein.* Men heeft u eene akte medegedeeld, welke geen gezag heeft. Daar hij afgetreden is, heeft hij hier niets meer te maken.

De stem van het geacht lid gaat verloren onder het gedruisch en de kreeten: *tot de orde.*

Op dit oogenblik kwam eene menigte lieden, waarvan de voorste een driekleurig vaandel droegen, en anderen in de montering der nationale garde of van de kweekelingen der polytechnische school gekleed, met hunne sabels en geweren, de portalen en het halfrond bezetten; de nationale gardes van de eerewacht traden binnen door de middeldeur aan de zijde van den voorgevel, en hielden zich gereed om des noods de nationale vertegenwoordiging te verdedigen.

De Heeren *Ledru Rollin* en *de Lamartine* snellen gelijk naar de tribune en verlangen het woord. In de groepen hoort men de kreten: *Leve de republiek!*

De afgevaardigden beantwoorden dien met den kreet *Leve het Charter!*

De President. De Kamer zal begrijpen, dat zij in zulk een toestand niet kan raadplegen.

Het publiek. Wij willen den heer Ledru-Rollin hooren.

Ter linker zijde. Laat den heer de Lamartine spreken.

Onderscheidene stemmen in de groepen: Leve Lamartine!

De afgevaardigde. Mijnheer de President, hef de zitting op.

De President dekt zich het hoofd en verklaart de zitting opgeheven.

Het rumoer duurt nog voort.

Eindelijk gelukt het den heer Ledru-Rollin, zich te doen verstaan.

Onderscheidene stemmen: Daar de zitting voortduurt, moet de President zich het hoofd ontblooten.

De heer Sauzet doet zulks.

De heer *Ledru-Rollin* herinnert, dat hij tijdens de discussie over de wet betreffende het regentschap, tegen die wet heeft gestemd, vermits de kamer, die deze heeft aangenomen, de wet van 1791 overtreden heeft; zij heeft geene speciale zending ontvangen. Men wil heden die wet door een besluit wijzigen; door dit besluit te nemen, zou men dus een nieuwen inbreuk wettigen (bravos en handgeklap)

Talrijke stemmen: De heer de Lamartine! hooren den heer de Lamartine!

Eene jonge kweekeling der Polytechnische school ... op de tribune en trachtte te vergeefs eene aanspraak te houden.

De heer *de Lamartine.* Mijneheeren, het is ongetwijfeld een treffend en verteederend schouwspel, eene doorluchtige vorstin te zien, die, met haren zoon aan de hand, zich vol vertrouwen voor u vertoont, nadat zij een geplunderd paleis verlaten heeft. (Levendige en diep gevoelde sensatie onder de Gedeputeerden.) Maar men moet alle aandoeningen bestrijden.

Ik heb zoo innig als iemand, wie hij ook zij in deze Kamer, het dubbel gevoel gedeeld, dat u zoo even heeft geschokt. (Blijken van goedkeuring.)

Onderscheidene stemmen: Wij waren er niet; wij konden dus van geen gevoel doen blijken.

Eene andere stem. Men riep: Leve de republiek!

Een afgevaardigde. Leve het charter!

De heer *de Lamartine.* Mijneheeren, ik verzoek mijne woorden te mogen herhalen, en dat men mij niet in de rede valle tot dat ik uitgesproken heb.

Ik zeg, Mijneheeren, dat ik even innig als iemand, wie hij ook zij in deze vergadering, het dubbel gevoel gedeeld heb, dat u zoo even heeft geschokt, en ik maak hier volstrekt geene uitzondering tusschen de nationale vertegenwoordiging en de vertegenwoordiging der burgers (toejuichingen van de leden en van het volk) Het volk heeft hetzelfde regt. Gesteld, Mijneheeren, dat het oogenblik der *gelijkheid* herboren ware, dan kan men in het eerste oogenblik der ontroering niet alleen de eendragt en het herstel der openbare orde haar beslag niet doen krijgen, maar men kan daartoe zelfs niet eens het eerste teeken geven. (Bravo! Bravo!)

Maar, Mijneheeren, al heb ik de ontroering gedeeld, welke dat hartverscheurend schouwspel der grootste menschelijke rampen inboezemt, al ben ik mede doordrongen geweest van den eerbied, die u allen bezielt, tot welke meening gij ook in deze vergadering moogt behooren, ik heb niet minder eerbied voor dat roemrijk volk, dat sinds drie dagen strijdt om een trouwloos gouvernement af te zetten en om het gezag der wetten en der vrijheid op voortaan onwrikbare grondslagen te vestigen (bravo's en toejuichingen van het publiek). Maar, Mijneheeren, ik wil niet wat men zoo even op dit spreekgestoelte zeide.....

Het publiek. Neen, dat willen wij niet.

De heer *de Lamartine.* Men verbeelde zich niet, dat eene plotselinge gemoedsbeweging aan het gevoel des volks ontrukt, den grondslag kan leggen tot een vast en onwrikbaar regt van een gouvernement van 35 millioen zielen.

Het publiek: Bravo! dat is waar; neen, Mijneheeren, nooit....

Dezelfde stemmen Nooit! Nooit!

De heer *de Lamartine.* Ik weet, dat wat door de eene gemoeds-beweging wordt gegrondvest, door eene andere kan worden vernietigd. Wij moeten er ons voor wachten het volk mede te slepen.

Hoe kan men zich voorstellen, dat uit dien storm op hetzelfde oogenblik iets duurzaams kan worden voortgebragt. Wij worden allen medegesleept door denzelfden golfslag, waarmede het bootje is aangespoeld, dat ons naar deze vergadering heeft doen komen. Hoe zouden wij een vasten grondslag kunnen vinden, indien wij dien elders zochten dan in het regt des volks? Zonder dat nationaal regt, zoudt gij niets populairs, niets duurzaams kunnen stichten; niets waarlijk onwrikbaars en onvergankelijks voor het heil des lands.

Vergun mij tot het einde toe te vervolgen; erken voor alles de noodzakelijkheid van het herstellen der openbare orde en het stichten van een gouvernement, om het bloed te stelpen dat nog vloeit, van een gouvernement om aan den burgeroorlog perk te stellen.

Het publiek. Bravo! (Een oud man met grijzen baard steekt de bloote sabel, die hij in de hand hield, weder in de schede.)

De heer *de Lamartine.* Het is tijd, dat het betreurenswaardig misverstand eindige, hetwelk bestaan heeft, sinds men het Julij-gouvernement heeft gegrondvest; de tijd der begoocheling is voorbij.

Ik vraag dus twee dingen, ik vraag: dat men een voorloopig gouvernement instelle (handgeklap onder het publiek). Ik vraag, dat dit voorloopig gouvernement onmiddellijk benoemd worde.

Dezelfde stemmen: Bravo! bravo!

(Onderscheidene personen reiken elkander een gedrukt aanplakbillet toe, bevattende het ontwerp tot vorming van een provisioneel gouvernement, waarin de naam van de heer de Lamartine voorkomt.)

Eenige stemmen: Leest de namen! Leest deze lijst.

De heer *de Lamartine.* Ik vraag, dat het provisioneel gouvernement.... *Dezelfde stemmen.* Leest de namen.

De heer *de Lamartine.* Ik vraag, dat het provisioneel gouvernement, als zijnen eersten pligt, als een eersten en belangrijken pligt, den vrede herstelle, die zoo onmisbaar is voor de rust van het binnenland, maar ik vraag, dat men eene nieuwe wet gereed make, waarover het geheele land zal geraadpleegd worden. (Toejuichingen rondom de banken der Gedeputeerden.)

Het *Journal des Débats* levert nog eenige bijzonderheden aangaande het gebeurde van den 24.

De koning had des nachts genoegen genomen met de benoeming van den heer Thiers tot president van den raad en den heer Odilon Barrot tot minister van binnenlandsche zaken. Ten zes ure des morgens was het gerucht hiervan in Parijs verspreid.

De heer Odilon Barrot reed zelf te paard naar de Porte St. Denis en vermaande het volk tot de orde.

Toen omstreeks half 12 de koning zag, dat het niet mogelijk was de rust te herstellen, besloot hij afstand te doen van den troon ten behoeve van zijnen kleinzoon den graaf van Parijs, met het regentschap der hertogin van Orleans.

Geene concessiën werden echter aangenomen. Intusschen werd de strijd meer algemeen, de troepen werden ontwapend, het volk tastte de Tuilleriën aan, en de koning had naauwelijks den tijd om te ontsnappen.

Ten 12 ure kwam de Kamer der Gedeputeerden bijeen; ten 1 uur verscheen de hertogin van Orleans met den Graaf van Parijs in de Kamer, gevolgd door een aantal personen uit het volk, waarvan sommige gewapend waren en vaandels droegen.

Na het bedroevend incident, waarbij de hertogin in gevaar geraakte (en waarvan wij reeds gisteren gesproken hebben), beklommen verschillende redenaars het spreekgestoelte. De heer Sauzet moest den presidents-stoel verlaten, die door den heer Dupont (de *l'Eure*) beklommen werd; eindelijk verlieten de heeren de Lamartine, Ledru-Rollin, Cremieux het paleis-Bourbon en begaven zich naar het stadhuis om te beraadslagen over de zamenstelling van een provisioneel gouvernement. Zij werden er als in zegepraal heengevoerd en de menigte is hen vol geestdrift gevolgd.

De *Univers* spreekt aldus over de gebeurtenissen:

De Julij-dynastie is bezweken. De strijd was reeds afgeloopen voor het einde van den derden dag. De omwenteling is tot stand gekomen en is eene van de bewonderenswaardigste welke de geschiedenis oplevert.

Alles is medegesleept door den stroom. God voert zijn werk uit door alle handen. Hij bereikt Zijne bedoelingen langs wegen, die aan de wereld onbekend zijn.

Heden even als gisteren is niets meer mogelijk dan de vrijheid, heden even als gisteren is de godsdienst de eenig mogelijke grondslag der maatschappij; de godsdienst is de welriekende geur, die de vrijheid belet te bederven.

De menschen zijn broeders in Jezus Christus, ook in Jezus Christus zijn zij vrij.

Eene opregte vrijheid kan alles redden.

De nieuwe regering heeft groote pligten jegens Frankrijk en jegens geheel de menschelijke maatschappij te vervullen. Wij wenschen haar de magt toe om die pligten te vervullen. Elke regering heeft in zich het vermogen om zich te versterken. Zij heeft slechts de regtvaardigheid te beminnen en opregtelijk de vrijheid te dienen.

's Avonds ten 3 ure. Zoo even is in Amsterdam een heer aangekomen, die Parijs laatstleden Vrijdag ten 7 uur des avonds heeft verlaten. Den geheelen morgen was Parijs zeer rustig. De straten waren opgepropt van nieuwsgierigen, die juichten over het herstel der orde. De publieke opinie scheen niet gezind voor de republiek. Men dacht, dat de Hertogin van Orleans met hare twee kinderen nog alleen, van de geheele koninklijke familie in Parijs was gebleven.

ENGELAND.

LONDEN, 26 Februarij. In de zitting van het parlement viel in de beide laatstverloopen dagen weinig belangrijks voor.

Met de pakketboot *Missouri* zijn te Havre berigten uit de Vereenigde Staten ontvangen, loopende tot 6 Februarij. Volgens dezelve hadden de beraadslagingen van het congres nog tot geen resultaat van belang geleid.

Het bevestigt zich dat de heer Trist, in hoedanigheid van commissaris der Vereenigde Staten, met drie commissarissen der Mexicaansche regering een vredestractaat heeft gesloten; maar omtrent het voornemen van het kabinet van Washington, ten aanzien van deszelfs ratificatie is men nog in het onzekere.

Te New-York waren talrijke meetings gehouden, ten einde de regering tot het voortzetten van den oorlog aan te sporen.

— Het noodlottig voorval aan het ministerie van buitenlandsche zaken schrijft de correspondent van de *Times* daaraan toe, dat iemand in koelen bloede den kommanderenden officier der wacht genaderd is, en hem met een pistool door het hoofd geschoten heeft, waarop de soldaten, zonder eenig bevel, vuur gaven en vier of vijf personen uit den hoop gedood hadden. Hij schijnt dit berigt echter niet als ooggetuige te geven, maar uit den mond van anderen te hebben. Intusschen schijnt er (hoezeer sommigen beweren, dat de soldaten werkelijk zonder aanleiding gevuurd hebben) een skhot gevallen te zijn, waarop dit vuur het antwoord geweest is. De *National*, wiens berigt de *Times* mede overneemt, verhaalt, dat op het oogenblik toen de volkshoop naderde, een geweer *in den tuin van het hôtel* toevallig losging en aan het paard van den luit.-kolonel, die de troepen kommandeerde, een poot stuk sloeg; waarop deze officier, wanende dat hij aangevallen werd, oogenblikkelijk zijn volk beval te vuren.

Onder den indruk der tijdingen uit Parijs ontvangen, begon Consols voor beurstijd met 84½, en liepen tot 82¾, waarna zij zich herstelden met 83½, 84, toen het gerucht liep, dat de graaf van Parijs onder een regentschap geproclameerd was als koning van Frankrijk. De prijs liep op 85, doch daalde plotseling weder op 84, op een nieuw gerucht, dat de republiek afgekondigd was te Parijs, vergezeld van andere losse geruchten door passagiers, met de boot van Bologne medegebragt. Men hechtte echter meer geloof aan het vroegere berigt en herstelden zich eenigzins tot op 84¼, toen een tweede editie van de *Daily News* eene bevestiging bevatte van het gisteren ontvangene nieuws, en dat de koninklijke familie te Eu was.

Na de uren der Stock-Echange, weifelde de koers tusschen 83½ en 84, — en bleef om 4 ure 83¾, ⅞, — zijnde de markt kalmer, meer gevestigd en geschikt tot eene belangrijke reactie, ingeval de tijding van het regentschap zich bevestigt. — Men eindigt onder den invloed van het denkbeeld, dat de republiek waarschijnlijker is.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 25 Februarij. Men zegt, dat aan de te Berlijn vergaderde commissiën der standen is aangezegd, dat zij zoolang zullen vergaderd blijven, tot dat over het ontwerp van het strafwetboek volkomen beraadslaagd is. Men hoopt, dat de werkzaamheden der commissiën binnen vier weken zullen afgeloopen zijn.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

Van 21 tot 26 Febr. 1848 zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel.	21.	Levenloos aangegeven Zonen.	6.
Geboren	147.	dito dito Dochters.	3.
Overledenen	134.	Elders overl. en alhier ingeschreven	10.

Totaal	Gehuwde Paren	179.	Sedert primo Januarij 1848.
	Geborenen	1179.	
	Alhier overledenen.	1807.	
	Elders overl. en alhier ingeschreven	52.	

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM 28 Februarij.

Sedert ons laatste berigt bleef het over het algemeen in den handel stil.

Slechts in Rijst was tot de verhoogde prijzen de omzet belangrijk circa 13,000 b. Java Rijst, de Triton, Waterloo en Columbus bedongen ƒ8½ a ƒ9, Rott. conditie.

GRAANMARKT.

Tarwe flaauw; Zuidzeetraan a ƒ27 te koop.

Tarwe 127, 128 ℔ Pools. ƒ330, 335.

Rogge 122 ℔ n. Inlands. ƒ185; 120 ℔ Odessa ƒ173, ent., en 175 ℔ in cons.

Garst 112 ℔ Deens. ƒ170.

Haver 76 ℔ Voer ƒ90.

Boekweit 119 ℔ Holst. ƒ205; 113 ℔ Vriessche ƒ205, a. d. Zn.; 117 ℔ Amersf. ƒ200.

Op 9 Vaten Olie dadelijk £vl. 39; in April ek. 38; Sept. en Oct. 57½. *Lijnzaad* een doen; Libausch 111 ℔ ƒ220. *Raapolie* per 6/w ƒ35; Vliegend ƒ34; primo Mei ek. ƒ32¾; Sept. ƒ32¼; Oct. 33; Nov. 33, ¼; Dec. 33, ¼. *Lijnolie* per 6/w ƒ26¾; Vliegend 25¾.

LEIDEN, 26 Februarij. Boter van ƒ42 tot ƒ45 a ƒ46, per vierde; de Granen nagenoeg hetzelfde dooreen 10 cents per Mud minder als vorige week maar een flaauwe markt; Rund- en Ossevleesch van 24 tot 25 cent, de 5 ons; Schapenvleesch van 18 tot 22 c., id.; Varkensvleesch en Spek van 20 tot 24 c., id. alles wel zoo gezocht als vorige marktdagen.

MIDDELBURG, 24 Februarij. Puike Zeeuwsche ƒ7,25 tot ƒ7,75; mindere soorten ƒ7; idem Walchersche ƒ7,50 a ƒ7,75, de consumptie betaalde echter nog zeer enkeld ƒ8 pr. Mud, mindere soorten ƒ7 a ƒ7,25.

Rogge ƒ5,50 tot ƒ6; puike Vlaamsche ƒ5,75.

Winter Garst ƒ4 a ƒ4,25; Zomer dito puike soort ƒ4; mindere kwaliteit ƒ3,80.

Walchersche Witteboonen ƒ9,50 a ƒ10; Dito Paardeboonen ƒ4,50, ƒ5; Dito Bruineboonen ƒ8,70 a ƒ9, pr. Mud; Dito groene Erwten zonder handel, men kon echter voor ƒ8 puike soort moeijelijk koopen.

Puike Zeeuwsche Paardeboonen ƒ4 a ƒ4,50; Dito groene Erwten ƒ5,50 a ƒ7 naar kwaliteit; Koolzaad zonder handel, wierd aan vorige prijs gelaten; Gort in een doen; Raap-Olie ƒ33; Patent-Olie ƒ40; Raap-Koeken ƒ73 pr. 1040 stuks.

LEEUWARDEN, 23 Februarij. Boter ƒ42,00.

MENGELWERK.

HET STANDBEELD VOOR LAURENS COSTER.

II (1).

Wij beloofden een ander voorbeeld (2) ten bewijze, hoe katholijke denkbeelden omtrent gedenkteekenen en beelden, meer en meer in katholijken zin begrepen worden en tot edele gevoelens leiden. Wat wij bedoelden was de oprigting van het standbeeld van Michiel Adriaanszoon de Ruijter te Vlissingen.

Het is waar, dat het standbeeld van den dapperen luitenant-admiraal van Holland en Zeeland, reeds zes jaren lang zijner geboortestad tot sieraad verstrekt, dat de woorden van prof. A. des Amorie van der Hoeven bij die gelegenheid in 's Konings tegenwoordigheid tot de prinsen van den bloede, tot aanzienlijke toehoorders van allerlei rang en stand, gesproken door hem, die genoemd wordt de welsprekendste Nederlander, misschien reeds bij velen, die aan het feest der onthulling deel namen, uit het geheugen zijn gewischt. Maar toch het stand-

(1) Zie ons N°. 261.
(2) *De Tijd*, N°. 261.

beeld staat nog, en de woorden, die er gesproken werden, zijn bewaard gebleven (3).

Treffend is het, den Remonstrantschen Professor de volgende getuigenis te hooren afleggen, toen hij in de groote Kerk te Vlissingen sprak, bl. 5. »Ja, zulk een feest »wordt waardiglijk gevierd in het heiligdom, aan de ver»heerlijking des Allerhoogsten toegewijd. De eer, aan »de Ruyters nagedachtenis bewezen, is eene hulde aan »de deugd en aan den Vader in de hemelen, die zulk »een brave, als een weldaad Zijner Voorzienigheid, aan »Nederland, aan het menschdom schonk!" — Wij twijfelen er zelf aan, of een katholijk kanselredenaar, in de veronderstelling, dat de Ruyter de katholijke godsdienst beleden had, zoo zou gesproken hebben, over eenen held, die met het zwaard overwon. Wanneer die woorden op een groot man als de Ruyter pasten, welke zouden er dan te vinden zijn voor een geloofsheld. Zoo veel grooter immers als een die *steden inneemt*.

Hooren wij verder, bl. 7. »Er wordt gewis niet meer, »niets anders van mij geeischt, dan deze herinneringen »(van de Ruijters lotgevallen en daden) bij u te verle»vendigen, te verzamelen, te rangschikken, en als tot »één geheel te verbinden; opdat alzoo het beeld van de »Ruijters innerlijke — indien ik mij dus mag uitdruk»ken — het beeld zijner ziel u in klare, heldere trek»ken voor den geest sta; en als gij straks op zijn stand»beeld, dat u zijne uiterlijke gedaante vertoont, met »eerbied en bewondering staren zult, te gelijkertijd het »levendigst gevoel u doordringe, wat groote en goede »geest in die gestalte op aarde heeft rondgewandeld!"

Leert de H. Kerk wel anders over de beelden, waarvoor zij hare heiligdommen ontsluit? Heeft zij er een ander doel mede, dan dat het levendigst gevoel in ons wordt opgewekt, voor de groote en goede geesten, wier gestalten zij ons voorstellen? Dan dat ons levendig gevoel, dankbaarheid worde tot God, de Schepper van alle geesten van alles goeds?

Hoe veel eerbied wij voor onzen grooten Zeeheld hebben, wij deelen, dit zij in het voorbijgaan gezegd, niet in het enthusiasme van Prof. van der Hoeven, wanneer hij de Ruijter aantoont als »eene vereeniging van de »schoonste en beminnelijkste deugden, waarvan men in »de grijze oudheid te vergeefs een tweede voorbeeld zoekt. bl. 25." Evenmin zouden wij durven instemmen met hetgeen op bl. 28 voorkomt. »En wanneer wij nu al »deze trekken zamenvoegen, staat dan de Ruijter niet »voor ons oog als het toonbeeld van den grootsten Zee»held, den braafsten burger, den besten mensch en »den vroomsten Christen?" Zulke overdrevene uitdrukkingen, waarlijk, wie zou ze verwachten van iemand, die het ons Katholijken euvel duidt, wanneer wij de heilige Moeder-Maagd met de haar zoo passende benamingen *Refugium Peccatorum, Consolatrix Afflictorum* of *Causa nostrae Lætitiæ, Stella maris* begroeten.

Eindigende, zegt prof. van der Hoeven: »Hier moet »zijn standbeeld prijken.....; en opdat het verste nage»slacht door de Ruijters deugd ontgloeid zou worden, »om de voetstappen van dien braafsten onder de braven »te drukken..... Onze burgers zullen met eerbied nade»ren..... In de borst onzer jeugdige helden zal op het »aanschouwen van dat beeld het vuur der edelste geest»drift ontstoken worden..... De ouders zullen er hunne »zonen henenleiden....." — Nogmaals vragen wij het, dienen de beelden der Heiligen, volgens de leer der H. Kerk, anders dan hier gezegd wordt, en om dankbaar aan God te wezen?

Verblijdend is het te zien, hoe het oprigten van standbeelden van onze groote mannen behulpzaam zijn zal, om de vooroordeelen tegen onze H. Godsdienst te overwinnen. Onze Moeder! Zoo heilig zijt gij, dat al wat het hart edels bezit en daad wordt, naar u terugvoert.

N.

(3) Redevoering bij de plegtige inhuldiging van het standbeeld van Michiel Adriaanszoon de Ruyter, te Vlissingen, op den 25 Augustus 1841, in de groote kerk uitgesproken door A. des Amorie van der Hoeven. Leeuwarden, G. J. N. Suringar, 1841, 8°.

VERBETERING. In ons gewoon Nummer van ll. Zaterdag in de advertentie van den Boekh. Zweers. staat Katerkamp, Kirchengeschichte 2 vol. moet zijn 5 vol. en Gezangen in de vaste staat à 48 Cents. moet zijn 40 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.